Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Zona de dunes de la platja dels Pins

Pineda de Mar

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Platja dels Pins, s/n
Emplaçament	A l'extrem nord-est de la platja de Pineda de Mar, en el límit amb el terme municipal de Santa Susanna.

Coordenades:

Latitud:	41.623928029413
Longitud:	2.698723258929
UTM Est (X):	474902
UTM Nord (Y):	4608067

Classificació

Número de fitxa	08163 - 166
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dc., 08/05/2024 - 11:33

Descripció

Al nord-est de la franja litoral de la població hi ha la platja dels Pins, que és la franja marítima que potser té menys pressió turística i que limita al nord amb la platja de les dunes, al municipi de Santa Susanna i al sud

amb la platja dels Pescadors.

Aquesta franja, prou ampla, presenta un tram de terra ferma amb una plantació de pins i d'eucaliptus. Al seu costat, protegida per posts i corda perimetral s'hi ha instal·lat artificialment una zona de dunes del tipus longitudinal, en un intent de recuperació de les antigues acumulacions de sorra costaneres i de la vegetació psammòfila. La recuperació d'aquests espais permet alhora la creació d'un ecosistema únic, ja que es converteix en hàbitat essencial per a insectes, aranyes, crancs i aus marines, algunes d'elles nidificants, com el corriol camanegre i d'altres espècies d'ocells limícoles.

La granulometria de la sorra és de gra mitjà i les plantes exerceixen la seva pròpia influència sobre la formació de la duna, ja que el seu sistema d'arrels fixa la sorra.

Entre la vegetació més destacada, sovint considerades males herbes, podem esmentar la presència de varis exemplars de lleteresa de platja o de sorral (*Euphorbia paralias*) que juntament amb el borró (*Ammophila arenaria*), tenen un rol importantíssim en la colonització i la fixació de dunes costaneres. Aquest tipus de planta herbàcia té potents rizomes que li permeten arrelar-se en un substrat solt com la sorra i sotmès a les inclemències dels temporals marins directes. També es pot observar l'*Sporobolus pungens* i el melgó marí (*Medicago marina*), una planta de color gris a gris verdós, ramificada i postrada, que fa una floreta de color groc. També hi ha jull de platja (*Elymus farctus*), un parent del blat que tolera molt bé la sal, i el lliri de mar (*Pancratium maritimum*), el panical marí (*Eryngium maritimum*) i el rave de mar (*Cakile marítima*).

Observacions:

La majoria d'aquestes plantes sempre havien estat present a la zona costanera però a causa de l'expansió del turisme, la majoria de platges sorrenques han estat sotmeses a la sobre freqüentació durant els mesos d'estiu. Això, afegit als abocaments de sorres marines per regenerar les platges i la circulació de màquines de neteja, han acabat per eliminar el seu poblament natural.

Bibliografia

BLAMEY, Marjorie; GREY-WILSON Christopher (2008). *Flores silvestres del Mediterráneo*. Barcelona: Omega.

FETCHER, GRAU i REICHHOLF (1992). *Fauna y flora de las costas*. Múnic: Blume.

Enllaços d'interès:

Associació Flora Catalana. Catàleg de flora